BIBLIOTECA MARCEL·LÍ DOMINGO
Recull de premsa local i comarcal

L'EBRE SL TORTOSA, c/ Rosa Ma. Molas, n. 2, baixos. Tel. 977 448 757. Fax: 977 510 601. ww.ebredigital.cat

L'ENTREVISTA

Sofia Morales,

cantant

"Cantar és la meua passió i em fa feliç"

Sofia Morales en un concert amb Riu en So. / Maria Elena

Sofia Morales és la primera dona que públicament s'ha decidit a recuperar la jota cantada. Combina aquest ofici amb altres estils de cant que difon a través del seu grup, Riu en So, amb el qual molt recentment ha tret el disc 'Tot això eren horts'.

TORTOSA *Arturo Gaya*

Pregunta: Cantant, cantadora, jotera?

Resposta: Un concepte és més tradicional i l'altre, més modern: quan vaig amb la rondalla em sento cantadora i quan estic amb Riu en So em sento cantant.

P: A què és degut que la majoria de persones que estan aprenent avui a cantar jota siguen dones?

R: Les dones som emprenedores i, si veiem que cal fer alguna cosa per salvar o potenciar la jota, no ens ho pensem dos vegades. Ara tenim l'oportunitat de poder fer el que ens agrada. Abans moltes dones no sortien a cantar perquè estava mal vist i, si alguna ho feia, la criticaven per no ser a casa fent la faena i cuidant els fills i l'home.

P: Ets la primera dona que recupera l'ofici de cantadora de jotes. Com ho portes?

R: Em fa respecte perquè és important haver arribat aquí. Quan surto a cantar intento ferho el millor que sé i tindre presents als grans cantadors de jota dels que tant hem après. El fet de ser dona m'omple d'orgull perquè demostra que cantador o cantadora és el mateix i l'important és el que transmets.

P: Parla'm de Riu en So, el teu nou projecte.

R: És la mescla de dos veus: Enric Panisello s'apropa a la figura del cantautor i jo tinc influències en la música d'arrel. Deixa'm esmentar els components, tots ebrencs: Albert Curto, Pau Casanova, Sergi Masip, Enric Ferré, Enric Panisello i jo mateixa.

P: Feu lletres molt compromeses amb la terra i la gent.

R: Les lletres manifesten les nostres inquietuds. La música popular és una bona eina d'expressió.

P: *Tot això eren horts* és un lament? Una alerta? Una reivindicació?

R: És un toc d'atenció, una reflexió. És un crit de ràbia davant les aberracions i salvatjades que s'han fet al nostre territori i per tot arreu, destrossant el que tants i tants anys els nostres avantpassats han anat conservant i que ara per avarícia han fet desaparèixer. És un cant d'amor a la nostra terra i a la gent a qui, com a nosaltres, els agrada lluitar pel que és just.

P: Sou cantautors o sou folks?

R: Utilitzem al 50% els dos generes per enriquir l'espectacle. El temps dirà si ens anem definint cap a una etiqueta pròpia.

P: Què se'n ha fet del teu primer grup, Terrer Roig?

R: Amb ells vaig tindre l'oportunitat de pujar a l'escenari a cantar. Em dol dir que el dia 25 de febrer a la Fira de l'Oli de Jesús farem la nostra última actuació. Tancarem una etapa, però sempre formarà part de la meua vida.

P: Cap a on vas?

R: Vull que la gent conega el treball que estem fent amb Riu en So: la música i les lletres; que escolten i valoren el que m'agrada fer.

P: Què t'inspira per cantar i fer música?

R: M'has de creure si et dic que tot m'inspira. Si estic trista, faig cançons melancòliques; si estic contenta, em surten cançons alegres... Les injustícies i prepotències també m'inspiren per poder denunciar-les. Cantar és la meua passió i em fa feliç.

P: Hi ha algú o alguna cosa a qui no li cantaries mai una jota?

R: A qui no té l'interès ni el respecte que es mereix la jota. ■

L'EBRE
NÚMERO 523
DIVENDRES 17 DE FEBRER DEL 2012

Font: biblioteca.tortosa.cat